

ת"פ 37155/07/20 - מדינת ישראל נגד עומאר שוויקי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 37155-07-20 מדינת ישראל נ' שוויקי

בפני	כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
בעניין:	מדינת ישראל
	ע"י גב' שיר מדיני, מתמחה
	נגד
	עומאר שוויקי
הנאשם	ע"י ב"כ עו"ד וסים דכור

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום, בעבירות של החזקת טובין הנושאים סימן מסחר רשום ללא היתר לשם מסחר בהם ומכירת טובין שסומנו שלא כדין.

הנאשם הוא בעלים של חנות ביגוד והנעלה בשכונת בית חנינא. ביום 26.5.19 העמיד הנאשם והציע למכירה בחנותו 992 פריטי לבוש והנעלה הנושאים סימנים מסחריים רשומים של חברות אחרות ובהן המותגים Blundstone, Louis Vuitton, Lacoste, Calvin Klein, Diesel, Tommy Hilfiger, Fila, Adidas.

לא הובאו ראיות לסתור את טענת הנאשם שלפיה לא ידע שאסור למכור מותגים מזויפים, כי ידיעתו שמדובר במותגים מזויפים נבעה מעצימת עיניים וכי פריטים דומים נמכרו גם בחנויות הסמוכות לחנות שלו.

2. המאשימה ביקשה לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם עונש הולם שבין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות למספר חודשי מאסר בפועל, תוך שהדגישה את הערכים המוגנים באמצעות העבירות, את גילו של הנאשם, יכולתו להבין את מעשיו, הנזקים האפשריים כתוצאה ממעשים אלה ותמכה עמדתה בפסיקה. ב"כ המאשימה הודיעה כי פרקליטות מחוז ירושלים גיבשה מדיניות ענישה חדשה בעבירות מסוג זה וביקשה לגזור על הנאשם שלושה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס והתחייבות.

3. ב"כ הנאשם ביקש לגזור על הנאשם עונש של התחייבות בלבד, לצד קנס סמלי ומאסר מותנה, תוך שהדגיש את העובדה כי בחלק גדול מהמקרים בהם מדובר בעבירות דומות, לא מוגשים כתבי אישום והם נסגרים בדרך של הסדר מותנה, כפי שעולה מדו"ח משרד המשפטים. ב"כ הנאשם הדגיש את הודאת הנאשם בהזדמנות ראשונה, קבלת האחריות על המעשים וכן את העובדה שהנאשם נתבע בהליכים אזרחיים שבאחד מהם אף חויב לפצות את החברות שתבעו אותו בסכום של 31,000 ₪.

4. הנאשם בדברו האחרון הביע צער על מעשיו וביקש להתחשב בעובדה שגם אחרים נהגו כך ובכך שנתבע בתביעה אזרחית בגין מעשיו.

מתחם העונש ההולם

5. הערך החברתי שנפגע כתוצאה ממעשיו של הנאשם הוא זכות הקניין של בעלי סימן המסחר והבטחת קיום חיי מסחר תקינים. לצד זאת, הפרת סימני מסחר של מותגים בינלאומיים פוגעת גם בתדמיתה של מדינת ישראל כמדינה אוכפת חוק המגנה על זכות הקניין של בעלי עסקים והמעשים פוגעת גם בסחר הבינלאומי.

6. הנאשם החזיק כמות לא מבוטלת של פריטי לבוש והנעלה, קרוב ל - 1000 פריטים מזויפים והעמיד אותם למכירה. לא נטען כי איזה מהפריטים נמכר, ומכאן שהגם שפוטנציאל הנזק שעשוי היה להיגרם לבעלי סימני המסחר וללקוחות הוא גדול, בסופו של יום מידת הפגיעה שגרמו מעשיו של הנאשם אינה גדולה. עם זאת, לא ניתן לומר כי לא נגרמה פגיעה כלל, שכן די בעצם הצגתם של הפריטים המזויפים והעמדתם למכירה, כדי לגרום לזילות של סימן המסחר ולפגיעה בו.

7. העבירות שביצע הנאשם לא בוצעו באקראי אלא דרשו תכנון והיערכות ואולם אשקול גם את העובדה כי עוצמתו של היסוד הנפשי במקרה דנן, היתה נמוכה - עצימת עיניים בלבד, וכי הנאשם נהג כפי שנהגו שכניו הסוחרים.

8. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בגין מכירת מותגים מזויפים מלמדת על ענישה מגוונת הנעה בין מאסר על תנאי וקנס לבין מספר חודשי מאסר בפועל. ראו למשל: ת"פ (פתח תקווה) 46672-01-14 **מדינת ישראל נ' לוי** (פורסם בנבו 1.9.14) והפסיקה הענפה הנזכרת שם; ת"פ ת"א 18226-08-15 **מדינת ישראל נ' יונסי** (פורסם בנבו 19.7.18) והפסיקה הנזכרת שם.

9. לנוכח האמור לעיל, מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם הוא בין מאסר מותנה, קנס ופיצוי, לבין שישה חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

משעה שמדובר בעבירות שנועדו כדי להפיק רווח מסחרי, להטלת עונש בעל רכיב כספי ישנה חשיבות רבה, על מנת להבהיר כי ביצוען אינו כדאי גם במישור הכלכלי, ואולם בקביעת גובה הקנס אתחשב גם במצבו הכלכלי של הנאשם.

10. לא אוכל לקבל את עמדתה העונשית של המאשימה שטענה כי גיבשה מדיניות חדשה ביחס לעבירות שבהן הורשע הנאשם, שעה שביור מעמיק יותר לימד כי מדובר במדיניות שגובשה בבוקר הדיון, על ידי ראש צוות בפרקליטות המחוז בהתייעצות עם סגן פרקליטות המחוז, והיא ייחודית למחוז ירושלים שעה שהעבירות אינן מיוחדות דווקא מחוז זה. ב"כ המאשימה לא הציגה כל הסבר להצדקה לשנות מדיניות ענישה ולהחמרה בענישה דווקא בעת הזו. הדברים נאמרים ביתר שאת, שעה שבמישור הארצי נראה שההתייחסות לעבירות מסוג זה מקלה יותר, ולא פעם נסגרים תיקים דומים בדרך של הסדר מותנה.

העונש המתאים לנאשם

11. שקלתי לזכות הנאשם את הודאתו בהזדמנות ראשונה, קבלת אחריות על המעשים והחיסכון בזמן שיפוטי שנילווה להם. לקבלת אחריות על המעשים, יש משמעות גם בהיבט של הפחתת הסיכון לחזרה על העבירות.

12. לנאשם הרשעה קודמת משנת 2004 בעבירה שאינה ממין העניין. חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה הקודמת והעובדה כי מדובר בעבירה מתחום שונה, מצדיקים מתן משקל נמוך מאוד לסוגית העבר הפלילי.

13. שקלתי את העובדה כי הנאשם נתבע בהליכים אזרחיים בגין מעשיו, חויב, במסגרת הליך אחד בפיצויים בגובה עשרות אלפי שקלים, ותלויה ועומדת נגדו תביעה אזרחית נוספת. בנסיבות אלה, כאשר נפגעי העבירה עומדים על זכויותיהם ותבעו פיצוי ריאלי בהליכים אזרחיים, אין מקום להוסיף פיצוי במסגרת ההליך הפלילי.

14. מכלול הנסיבות שאינן קשורות לביצוע עבירה, מצדיקות גזירת עונש בחלקו התחתון של המתחם סמוך לתחתית המתחם.

15. אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור אחת העבירות שבהן הורשע.

ב. קנס בסך 2,500 ש"ח או 25 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בחמישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים הראשון עד ליום 1.1.21 והבאים עד ל-1 בכל חודש עוקב. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד מלוא יתרת הקנס לפירעון מיידי.

16. פרטי הלבוש המזויפים יושמדו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ה' טבת תשפ"א, 20 דצמבר 2020, בנוכחות הצדדים.